

SFS 1999:1279

Utkom från trycket
den 27 december 1999

Lag om ändring i lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande;

utfärdad den 16 december 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 3 kap. 2 § samt 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande skall ha följande lydelse.

3 kap.

2 § Ytterligare bestämmelser om villkor som skall tas in i ett pensionssparavtal finns i 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229).

4 kap.

1 § Överlåtelse eller annat förfogande över tillgångar på ett pensionssparkonto eller över rätten enligt ett pensionssparavtal får inte ske på ett sätt som strider mot denna lag eller mot villkor som enligt 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas in i avtalet. Sådana förfoganden är ogiltiga.

Bestämmelsen i första stycket hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller konkurs.

4 § En pensionssparare får förordna sådana närstående som avses i 58 kap. 27 § inkomstskattelagen (1999:1229) som förmånstagare till rätten enligt pensionssparavtalet. Ett sådant förmånstagarförordnande kan återkallas av pensionsspararen, om han inte gentemot förmånstagaren åtagit sig att inte återkalla det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Lars Bergendal
(Finansdepartementet)

¹ Prop. 1999/2000:2, bet. 1999/2000:SkU2, rskr. 1999/2000:117.

